

La creixent popularitat del pare Ubach empeny la reedició de la seva biografia, escrita fa mig segle

L'interès pels viatges a l'orient ha contribuït a rescatar la figura del monjo benedictí Dom Bonaventura Ubach (Barcelona, 1879 - Montserrat, 1960), sobretot a partir de la publicació, el 2010, de l'inèdit *Dietari d'un viatge per les regions de l'Iraq (1922-1923)* i, el mateix any, de la publicació de la novel·la *L'arqueòleg. De Montserrat a Terra Santa perseguint un somni*, de Martí Gironell. Encara dins el 2010, va afegir-s'hi un tercer factor: el Museu de Montserrat va obrir una secció, "Viatge a l'Orient bíblic", formada per material recollit pel pare Ubach.

A més, l'any passat, es va dedicar tota una exposició temporal a aquest monjo montserratí, "Viatge a l'orient bíblic", oberta al Museu d'Història de Barcelona, acompanyada d'un luxós catàleg. L'interès per la seva obra ha fet reeditar en facsimil en dues ocasions, el 2001 i enguany, el seu volum *El Sinai: viatge per l'Àrabia Pètria cercant les petjades d'Israel (1913)*. Finalment, dos biblistes, el caputxí català Jordi Cervera i Valls i el dominic italià Ricardo Lufrani, van recórrer el mateix camí que el pare Ubach i han convertit les seves vivències en el llibre *El camí d'Ubach. De Montserrat al Sinai cent anys després*.

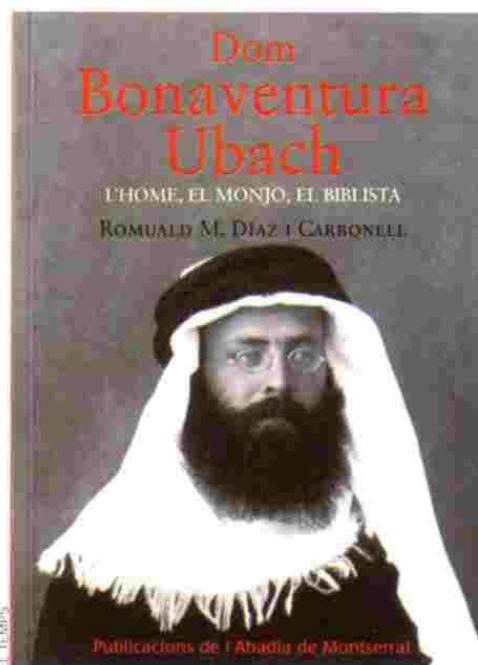
El pare Ubach ja va ser objecte d'una biografia molt ben documentada que es va començar a escriure just després de morir-se i que es va publicar dos anys més tard, el 1962, a l'editorial Aedos, amb el títol *Dom Bonaventura Ubach. L'home, el monjo, el biblista*.

La va escriure un altre monjo de Montserrat, el pare Romuald M. Díaz i Carbonell (Igualada, 1914 - Montserrat, 2008). Les Publicacions de l'Abadia de Montserrat la rescata ara, al cap de mig segle, atès que és un treball seriós, fruit d'una recerca tenaç, afavorida pel coneixement personal que el pare Díaz tenia del pare Ubach i per la meticulositat amb què el biografiat mateix havia classificat el seu arxiu personal, com diu al pròleg Josep Massot i Muntaner, director editorial i curador del text.

Tot i que el biògraf no va poder consultar determinats arxius oberts posteriorment a la redacció del llibre, Massot i Muntaner ha cregut convenient de reeditar-la, amb una actualització mínima i petites correccions lingüístiques o estilístiques, perquè, esdevinguda una obra clàssica, és la font principal en què han pouat i puen tots els qui s'han interessat per la figura del monjo biblista.

Al pròleg, hi descobrim un fet molt interessant. Els llibres escrits per sacerdots havien de passar la censura eclesiàstica del bisbat corresponent, a més de la de la seva comunitat i, no diguem, de Madrid.

El monestir de Montserrat pertanyia llavors a la diòcesi de Barcelona, que era molt estricta, i precisament havia estat molt intransigent amb el pare Ubach. Amb l'objectiu d'evitar-la, el pare Romuald va signar la introducció del seu llibre al monestir-santuari de Santa Maria del Miracle, casa dependent de Montserrat, però circumscrita al bisbat de Solsona, més tolerant i obert, llavors, que tenia per titular Vicent Enrique i Tarancon.

Coberta de la nova edició de la biografia *Dom Bonaventura Ubach*, escrita per Romuald M. Díaz i Carbonell.